

SŁOWO WILEŃSKIE

Przeznaczenie
niezależnie
z adresem
w Administr.
mk. 200.
Dostarcze-
niem do do-
my lub prze-
syłką poczt.
mk. 250.

Wychodzi codziennie, z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych, o g. 4-ej pop.

Adres Redakcji: Wilno, Mickiewicza 4. Telef. № 228

Redakcja otwarta od 9-ej rano do 2-giej po południu.
Administracja: od 9-ej rano do 3-ej pop.

Cena ogłoszeń
Za wiersz
polityczy
jednostop-
kowy: przed
całkiem 30 m.
polskich,
za tekstem
35 mk.;
w tekście
100 mk.
Reklamy za
wiersz 30 mk.

WRZESIEŃ **13**
Wtorek.
Dziś — Eugenij P.
Jutro — Podw. Kr. Św.
Wschód słońca — 5:29
Zachód słońca — 6:20

TEATR I WIDOWISKA.
„Polak” — „Oczy księżniczki Fathmy”.
„Powszechny” — „Popychadło”.
„Nowości” — „Czyje dziecko”.

KINA:
„Juraszka” — Katastrofa starego mlynu.
„Polonia” — Tajemnica Królowej.
„Stremer” — „Tajemniczy Dziem”.
„Eden” — „Kto winien”.
„Helios” — „Anna Bolena”.

BIBLIOTEKI I CZYTELNI.
„Uniwersytecka biblioteka” otwarta we
wkiorki, środy, czwartki i piątki od 10—2.

„Uniwersytecka czytelnia” otwarta we
wtorki, środy, czwartki i piątki do 15
b. m. od g. 10—2.

Czytelnia piern i wypożyczalnia książek
w Domu Ludowym Zarzęca 5 otwarta
codziennie od godz. 5-tej do
godz. 8-jej wiecz.

Czytelnia „Samokształcenia” im. Tomaszka
Zana (ul. Św. Anny 7, mury Św. Mi-
chałskie) otwarta jest: od 1—do 2
po południu (oprócz poniedział-
ków) od 5¹/₂—8 po połud. W nie-
dzielę i święta: od 4 do 6 po połud.

TEATR POLSKI. Sala „Lutnia”.
Dziś poraz ostatni
„Oczy księżniczki Fathmy”
komedia w 3 aktach, St. Kleczyńskiego.
POCZATEK o godz. 8 w.

Teatr Powszechny (gm. b. Ratusza).
Dziś poraz
ostatni
Popychadło
szuka w 5 akt. J. Szukiewicz.
Początek o g. 8 w.

Polskie Kino „JUTRZENKA”
Wielka 94.
Dziś
Katastrofa starego mlynu
dramat w 5 akt. części.

GIEŁDA WILEŃSKA.
Z dn. 10 września 1921 roku.

WALUTA.	Zgła- no.	Posu- kiwe- no.	Dopelnio ne tran- zacje
Korony szwedz. Rub. Cars. 500	—	—	—
Berlin	—	—	—
Funt sterling arabski ruble	15000	13500	14500
Bilon rosyjski	—	—	—
M. niem. 1000	42,40	42,40	40,41
Mk. fińskie	—	—	—
Ost mark 100	3950	3850	3950
Wschodni ruble	—	—	—
Szwajcarskie	—	—	—
Czecho Słowac. Lisy Z. m. W.	940	850	850
Franki francuski.	—	—	—
Dolar. St. Zjed. Kanaadyjskie	3950	3860	3910
Złoto: ruble	182000	80000	182000
Dolary srebrne.	—	—	—
Rkc. i pap. 10-e L. z. W. B. Z.	940	850	850
A. W. B. Z.	—	—	—
New Jork	3890	3800	3850
Czeki Londyn.	—	—	—
Pariz	260	270	275

Hojny dar.

W Redacji naszej złożono bezimiennie na inwalidów wojennych 110.000 marek pol.

Hojnej bezimiennie ofiarodawczyń składały serdeczne podziękowania.

Sala Miejska

ul. Ostrobramska 5.

Dziś, 12 września ostatni raz!

Każdy, kto interesuje się zagadnieniami ducha ludzkiego, jego mocy i siwami siłami ukrytymi, niech przyjdzie na ostatni wieczór **HOMARDA**. Dodatek... Jak rozwijać siły duchowe przez? Cześć dochołu na pomoc dla uchodźców z Rosji.

Bilety w kasie od 60 m.

Początek o g. 8 min. 15 punktualnie.

Ważne dla przyjezdnych do Warszawy!
KAPIELE RZYMSKIE
OTWARTE CO NOC nie wyłączając niedziel i świąt od godziny 10¹/₂ wiecz. do 6¹/₂ rano, wyłącznie dla mężczyzn.
Warszawa, Krak. Przedm. 58, (obok Mickiewicza).

KOMUNIKAT

Wydziału Prasowego i Wyznań T. K. R.

Krażące po mieście pogłoski o mających nastąpić daleko idących zmianach w administracji kraju są bezpodstawne. Zmiany te redukują się do stanowiska Dyrektora Departamentu Spraw Wewnętrznych, z którego dotychczasowy Dyrektor ustępuje na skutek własnej prośby, oraz do likwidacji Departamentu Aprowizacji, którego funkcje obejmuje Departament Przemysłu i Handlu.

Sprawa wileńska przed trybunałem Ligi.

Kwestja Wilna rozpatrywana będzie 16 września.

PARYŻ (Polpress). W poniedziałek, dn. 12 b. m., odbyła wspólna konferencja delegacji polskiej i litewskiej pod przewodnictwem Hymansa. Jednak sprawa jest przesądzoną, i spór o Wileńszczyznę zostanie przekazany walnemu zebraniu Ligi. Korespondent „Journal” dowiadyuje się, iż kwestja Wileńska ma być rozpatrywana w dniu 16 września.

Nowe projekty.

Wielka dwukantonalna Litwa.

GENEEWA, 11 września. Członek Sekretariatu Rady Ligi Narodów Denis oświadczył w sprawie sporu polsko-litewskiego wobec przedstawicieli prasy, co następuje:

„Najważniejsze postanowienia planu tego są:

1) Polska i Litwa uznają wzajemnie swa niepodległość.
2) granica polsko-litewska będzie biegła wzdłuż linii Curzona aż do Niemna, potem biegnie tej rzeki do Drusieniek, następnie bieć będzie koło miejscowości Stara Ruda przez jeziora, następnie znow wzdłuż Niemna pod Wołą aż do ujścia tej rzeki do Berezyny. Granica od strony Rosji będzie biegła według linii ustalonej traktatem ryskim.

Obszar Wileński będzie tworzył w państwie Litewskim samodzielny kanton, który będzie oddzielony od kantonu Kowieńskiego linią graniczną, ustaloną przez podział dotychczasowej strefy neutralnej. Polityczna organizacja obu kantonów będzie taka sama, jaką jest w Szwajcarii.

Sprawa Klajpedy będzie rozwiązana w ten sposób, że zagwarantuje Litwie władzę naczelną nad tym okręgiem. Polisce zaś umożliwi wszelkie transporty amunicji i materiałów wojennych.

Układ ten miał być przedstawiony przedstawicielstwu ludu wileńskiego.

Z ziemi Wileńskiej mają być usunięci wszyscy wojskowi nie pochodzący z obszarów spornych.

Przeprowadzenie granicy ma być powierzone specjalnej Komisji, złożonej z trzech osób, mianowanej przez Radę Ligi Narodów. W skład tej Komisji mają wejść przedstawiciele Polski i Litwy pod przewodnictwem delegata Rady Ligi Narodów. W wypadkach spornych obowiązuje decyzja tego delegata.

ZE SWIATA

Złota waluta w Lotwie.

RYGA, (Polpress). Lotewskie ministerium skarbu rozpoczęło już prace przygotowawcze w sprawie wydania lotewskiej złotej monety — lata. Odbijanie monety ma być oddane firmom prywatnym w Niemczech lub Belgii. Jeden lat jest równoznaczny 100 papierowym lotewskim rublom.

Kłeska żywłotowa w Tur- kistanie.

MOSKWA, (Polpress). Wskutek olbrzymiego wylewu rzeki Amu-Darji dziesiątki miasteczek i wsi zostały zalane. Zginęło dużo chleba. Również zniszczone zostały ogrody. Straty miliardowe.

Wielka droga północna.

MOSKWA, (Polpress). Kapitałiści szwedcy uzyskali koncesję na budowę linii kolejowej Rychangiels—Jakutsk. Linję tę, zwaną Wielką Droga Północna, ma się przeprowadzić przez miejscowości dotychczas mało zaludnione, a obfitujące w bogactwa mineralne.

Konflikt Austro-Węgierski.

WIEDEN, (Polpress). Rząd Austriacki wystosował bezpośrednio do rządu Węgierskiego notę, w której protestuje przeciwko zajęciu na pogreniczu i żąda, ażeby rząd Budapeszteński przeprowadził w sprawie tej śledztwo i ukarał winnych.

Konferencja w Porto-Rosse.

PORTO, (Pat.). Konferencja w Porto-Rosse w sprawie uregulowania stosunków na gruzach austro-węgierskich odbędzie się w początkach października.

Komisja lotewska bada sytu- ację w Inflantach.

RYGA, (Pat.). W związku ze skargami na policję letgielską oraz na urzędy samorządowe wyjechała do Letgall Komisja Ministerstwa Spraw Zagranicznych celem zbadania sytuacji.

Konferencja w Rydze.

RYGA, (Pat.). Działaj rozpozyczna prace Konferencja Poczto-wo-Telegraficzna. Ze strony polskiej przyjmuje udział poseł Kamieniecki.

Konferencja waszyngtońska.

HAGA, (Pat.). Harding zaprosił Holandję i Belgię do wzięcia udziału w konferencji waszyngtońskiej.

Odrożenie konferencji.

LONDYN, (Pat.). Konferencja finansowa francusko-angielska odłożona została do 28-go b. m.

Dalszy spadek marki nie- mieckiej.

BERLIN, (Pat.). Spadek marki na onegdajszym giełdzie trwał w dalszym ciągu.

Dzisiejszy numer zawiera
sześć kolumn.

Fabryka obuwia „EXPRESS“ właściciel **J. M. KAMIENIECKI** i **WILNO**,
 Rozpoczęła się sprzedaż **OBUWIA** hurtownie i detalicznie. Przy fabryce znajduje się wspaniały salon, gdzie przyjmują się
OBSTALUNKI DETALICZNIE. **ODDZIAŁ, M. Stefańska № 3.**

Z POLSKI.

Inspektor granicy wschodniej.

WARSZAWA, (Pat.) Rozpoczął urzędowanie inspektor granicy wschodniej Podgórski, odejmy do dyspozycji Ministerjum Spraw Zagranicznych.

Karachan zaczął urzędować. **WARSZAWA, (Pat.)** Przedstawiciel Rosji Karachan wręczył list uwiaryteliający Ministrowi Spraw Zagranicznych i da przekazać Naczelnikowi. Minister złożył go dzisiaj w Belwedrze. Karachan rozpoczął od wtorego urzędowanie pełnienia funkcji i kreślony wany przy Radzie Polaków przedstawiciel Rosji.

Powrót Polaków z Rosji. **BRANÓWICZE, (Polpress).** W Mińsku są oczekiwane w przyszłym tygodniu trzy eszalony polskich repatriantów w ogólnej liczbie 4000 ludzi. Zrobiono odpowiednie zarządzenia, ażeby pobyt reszty eszantów w Mińsku nie trwał dłużej niż 24 godz.

Niepowodzenie z rekonstrukcją rządu pruskiego.

BERLIN, (Polpress). Próba rekonstrukcji rządu pruskiego spełza na razie na niczem, gdyż socjaliści odmówili stanowczo współpracy z niemiecką partią ludową.

Z SALI KONCERTOWEJ.

Koncerty orkiestry p. Mamysłowskiego.

W przepięknej sali Miejskiej odbył się we czwartek koncert pożegnałny orkiestry, z niezwykłą serdecznością przyjmowanej przez naszą, nagodź dość obójną dla sztuk pięknych, publiczność.

Nie możemy się zgodzić z tem, że dwa numery programu drukowanego były dowolnie zmienione, bez zawiadomienia słuchaczy: co się natomiast gra. Większość wcale nie wiedziała o tem i nie mogła się zorientować, a tego być nie powinno, zwłaszcza na koncertach dla szerszej publiczności, mniej ozdobionej z literaturą muzyczną.

Poza tym zarzutem, z przyjemnością stwierdzamy, raz jeszcze, uprzednio już na tem miejscu wyrażony pogląd, że orkiestra pod dyrykcją p. Mamysłowskiego jest chętna bez konkurencji w wykonaniu muzyki polskiej, zwłaszcza ludowej, ale i muzykę innego rodzaju grywa z rzetelnym powodzeniem. Ze wszystkiego, cośmy słyszeli, najmniej mogła dogodzić uwertura „Wesele Figara” Mozarta; nie było w tem ani stylu, ani subtelności, już nie mówiąc o nadmiernej przypleszonym tempie, którego w owym czasie, nie znał. Bezsronnie musimy to zażnać.

Reasumując jednak wszystkie wyniki z koncertów p. Mamysłowskiego, trzeba się cieszyć, że one się z powodzeniem odbyły, pozostawiając niedające się zapomnieć wrażenie tak każdemu, kto nie zna i zaznajamiając bardzo wielu z nieznanymi im dotąd pięknościami polskiej melodii rodzimej.

Mamy nadzieję, że niezbyt długo będziemy mieli sposobność do serdecznego ponownego powitania p. Mamysłowskiego i jego dzielnej drużyny w naszym kraju.

Niebłądło ustawienia krzesła, z pomieszanymi numerami, wywoływała nieznośne chodzenie, zmienianie miejsc i sprzeczki i to osób poszczególnych w czasie koncertu, z winy złej organizacji.

Z Ligi Narodów.

O jawność prac Ligi Narodów. Oświadczenie Nansena.

Pomoc głodnej Rosji.

GENEWA, (Pat.) Specjalny kongresponent donosi: Siódme posiedzenie Zgromadzenia Ligi, które odbyło się dnia 9-go b. m. poświęcono dalszej dyskusji nad sprawozdaniem Rady Ligi Narodów i Sekretariatu Generalnego w sprawie prac od czasu zeszłorocznej sesji. Nansen oświadczył, że jawność prac otwiera podwoje systemowi jawnej dyplomacji, której wyzwekła świat. Następnie przystąpił do opisu sytuacji Rosji. Problem, aby wysłać cztery miliony tonn zboża pociągnięte za sobą wydatk 30 milionów funtów. Świat może pospieszyć Rosji z pomocą. Rząd Rosyjski zdoła jest zabezpieczyć dokonanie transportów. Port noworosyjski może wysłać kolejami w głąb Rosji 50.000 tonn miesięcznie, ryski 4, rewelski 4,

murmański 25, archangielski 58, petrogrodzki 57, tysięcy. Kontrolę wykoną Komisja złożona z dwóch członków: jednego wyznaczy rząd Sowiecki, drugiego mianuje Nansen. Zymność przesyłana z zagranicy jest własnością Komitetu, aż do definitywnego podziału. Sowieci dołożą starań, aby żywność došla do głodnych. Kontrola nad pietiedrmi pożyczkami Rosji wykonywana będzie przez trzech delegatów po jednym z każdego z Państw, które pożyczka najwięcej. Nansen wyraża radość, że może zgromadzeniu wymienić nazwiska: Dąbskiego w Warszawie i Girszy w Pradze, stojących na czele pomocy zagranicznej. Świat musi do pomocy, wspólnymi siłami i natchemiasd, gdyż później zużyje trzy razy taką energię.

Przyjęcie wniosku delegata polskiego Modzelewskiego.

GENEWA, (Pat.) Specjalny kongresponent donosi: Komisja do spraw organizacyjnych Ligi przyjęła szereg wniosków delegata polskiego Modzelewskiego.

Wniosek japońskiego delegata.

GENEWA, (Pat.) Na drugiej Koinisji Ligi na wniosek japońskiego delegata przyjęto rezolucję następującą: trzećca część liczby członków Ligi może domagać się zwolnienia ogólnej konferencji komunikacyjnej i tranzytowej.

Dalszy ciąg posiedzenia.

6 miliardów procentów.

Protrba zniesienia granic celnych.

GENEWA, (Pat.) W dalszym ciągu ogólnych obrad La Fontaine poruszono sprawę rozbrojenia, oraz ekonomicznych i finansowych ciężarów wojny. Zwyczajnie procenty od sum, na wojnę wydatkowanych, wynoszą rocznie 6 miliardów franków. Wskazuje następnie na potrzebę niesienia granic celnych, przygotowaną na oświadczenie Cécila dą wruszający obraz Rosji, zaznaczając niezbędność kredytów i przedstawiając wniosek Radzie Ligi o utworzenie organu organizacji międzynarodowych kredytów i administracji funduszami oddanymi na ten cel z czuwania nad gwarancjami rządu rosyjskiego.

Przed upadkiem Brianda

Clemenceau — następcą.

PARYŻ (Polpress). Przy omawianiu sytuacji politycznej, podnoszą w kołach politycznych, że Briand zawiódł pokładane w nim nadzieje i nie wykazał potrzebnej stanowczości wobec polityki angielskiej i że pod tym względem byłby odpowiedzialniejszym Clemenceau ze swoją żelazną energią. Wogóle imię Clemenceau jest powtarzane w wpływowych kołach politycznych coraz częściej. Uważają, że w razie niepowodzenia Brianda w Izbie Deputowanych miejsce kierownika polityki francuskiej, która w chwili obecnej powinna być tak samo twardą jak podczas wojny, musi zająć Clemenceau.

Krwiożerczy Lloyd George.

Rozlew krwi lepszy, niż autonomia dla Irlandji.

LONDYN, (Pat.) Lloyd George oświadczył kongresowi Zawodowemu, że rozlew krwi jest lepszy, niż rozerwanie żywego organizmu, którego jedność stanowi niezbędną podstawę wolności świata.

Z prasy białoruskiej.

Sprawa o rzekome sprofanowanie przez Białorusinów t. zw. „ceł Konrada” znalazła już swój epilog. Pisze o tem „Dzwon białoruski” (NII):

„Nareszcie się skończyła brzydka historia z „ceł Konrada”. Znalaziono stare plany murów bazylijskich z lat 1808, 1814 i 1835. Na wszystkich tych planach przybudówki, w jakiej obecnie się znajduje sławetne miejsce ustępowe, a gdzie niektórzy historycy i archeolodzy tutejsi z takim uporem przegnali widzieć ceł Konrada, — nie było. A więc, — mówiąc delikatnie, — cała burza w szklanej wodzie”. Omawiając skłódlność nieoglednej akcji pp. Pigonia i Studnickiego, „Biał. Dzwon” przytacza następujący charakterystyczny wypadek.

„O ile wierzono, lego społeczeństwo, — były wiaruszo, świadcy ten chociażby fakt, iż wielki i szczerzy sympatyki Białorusinów prof. Maszonius, tak silnie podkreślający swą gentę Ruthenus, odmówił wykładania na kursach białoruskich dla nauczycieli tytułu delegato, że, jak powiada, — tego lego nie było, — w murach bazylijskich dzie Białorusini w tak nieczy sposób znieważili pamięć wielkiego Mickiewicza. Errare humanum est: każdy się może omylić. Nie można potępić pp. Pigonia i Studnickiego za to, że się pomylili. Tym gorzej dla nich! Lecz — smil z pomysłami, popelnionej (chcemy wierzyc) bez żadnej jej myśli, wyłącenieli niepotrzebnie daleko idące wnioski polityczne.

Gdyby nawet autorowie pomienionego pomysłu nie mieli nic innego na myśli, jak tylko chcą ustalenia istniejącego miejsca, gdzie była ceł Konrada, to i wówczas błąd ich jest zbyt duży jak na archiwariusza miasta Wilna”.

„Dalej pisze „Dzwon Biał.”, iż „wyjaśniło się, że wspomniane plany nie stanowiły sekretu i były przechowywane w wydzielonej mieszkanie magistrali, o czem tak jak to, a pan Studnicki wnten był widzieć. Dlaczego prof. Kłos, człowiek nowy w Wilnie, zwrócił się odrazu do owych planów, które postawiły całą sprawę na grunt poważny. To jest właśnie robota profesorska!

„Z tego wszystkiego to jest dobre, że będzie odnaleziona istota ceł Konrada. Pod światłem kierownictwem prof. Kłosa z planami, ze ścisłymi pomiarami prowadzone są prace dalsze. Sprawa w tem, że wszystkie trzy plany wykazują połączenia między ścianą cekierną, a lewam skrzydłem budynku, którego obecnie niema. Wszystko świadczy za tem, że tu, tuż właśnie była ceł Konrada. Ściana tej ceł odpowiadała słowem z „Dziadów”: „przytłaby do murów kościola” (trzeba czytać bazylijskiego).

Kawa, przpuszczamy, będzie wdzięczny prof. Kłowski i wszystkim członkom Komisji, iż zawiązując ich pracy, zakończy się owe dziłkie niesnaski”.

Tyle pisze w tej sprawie „Dzwon Białoruski”. My, ze swej strony, piętnując nieuzasadnioną nagonkę, jaką rozpoczął przeciwko Białorusinom, — zaslanając się imieniem wielkiego Wieszczki i bojownika o wolność ludów, poszczególnie mało poważnie, pomimo uczonych tytułów, jednokrotnie, cieszymy się, iż usunęto jedną z kości niezgody pomiędzy zamieszkałymi ten kraj grupami narodowościowymi. F.

Radnik dla Rolników.

Czem jest nasza reforma rolna?

Niechajnie będzie, by było rzeczą dla Polaków, bliższą się wolności, niż lud u nich zastawia w gorszym stanie, niżeli zjadł się w monarchalistycznym nawet rzędach".

T. Kościuszko.

Pamiętam te słowa zawiast Tadeusz Kościuszko w swym liście, napisanym dnia 7 maja 1794 roku do Krakowskiej Komisji Porządkowej^{*)} i jednocześnie użył ich, jako podstawę do swych reform społecznych, które podyktowały Naczelnikowi w sprawie włościan, wydawną w obzbie podsejowej bohaterkiej walki z najezdem moskiewskim i pruskim.

Pierwsza z tych odezw ukazała się dn. 19 kwietnia 1794 r. w formie uniwersału wydaną została pod Winiarskim dn. 2 maja tegoż roku, a trzecia, wydana pod Pańskim dn. 7 maja zawiera całokształt poglądów Naczelnika na sprawę włościanki i stanowi ów pod dzień słynny Uniwersał Polaniecki, który jest jakoby żywym pomostem, łączącym ówczesną schodzącą do grobu Polskę szlachecką z obecną odradzającą się do życia państwem przez Włoczek-Rzeczpospolitą ludową.

Cóż więc stanowiło podstawę reformy Kościuszkowskiej?

Oto sformułował ją najwięcej i najdobitniej Hugo Kolpak w słowach: „Wolność osoby rolnika i własność gruntowa dziedziczna”.

Zapoczątkowane przez Konstytucję 3-go maja dzieło uwolnienia włościan, dokonane zostało ostatecznie przez Uniwersał Polaniecki Tadeusza Kościuszki, gwarantujący każdemu kmielowi, odrabiającemu pańszczyznę na ziemi dziedzicznej, wolność osobistą i swobodę wyboru miejsca zamieszkania i opiekę rządową. Nadto zmniejsza Uniwersał ilość dni roboczych na pańskim gruncie wszystkim tym kmielom, których członkowie rodzin biorą czynny udział w Insurekcji.

Baczną uwagę zwrócić należy na słowa „rozmieścić polityczny i bezstronność Kościuszki, która mu została jednocześnie uszanować prawa dziedziczne, gwarantując im własność gruntu i pewną aczkolwiek zmniejszoną pańszczyznę, przez co chłop „winny dług wyplaca dziedzicom, od których grunta trzyma”.

Uniwersał Polaniecki nie pozostał martwą literą prawa. Stosując się do woli Kościuszki, Komisje Porządkowe ogłaszały go na obszarze całej Polski i steraly się wprowadzić go w życie nie tylko w centrum kraju, ale nawet w odległych ziemiach Litwy i Białej Rusi.

Wojska nieprzyjacielskie, posuwające się coraz dalej w głąb kraju, oceniały cele polityczne znaczenie Uniwersału Polanieckiego, który rzeczywiście przywracał chłopom Ojczyznę, budząc w nich chęć do stawiania w szeregach wojskowych, i oto zarówno dowódcy wojsk rosyjskich, jak i pruskich, anagających się w Polsce, uważali za swój obowiązek wydanie manifestów, kasujących „przesłane uniwersały Kościuszkowskie”.

Długo zapoznawane celowo przez rządaborców po upadku niepodległości hasła Kościuszkowskie w sprawie włościan znalazły znowu odzźwięk i rozwinięcie w chwili, gdy Sejm Ustawodawczy wskrzeszonej do życia państwowości Rzeczypospolitej Polskiej uchwa-

lił już w dniu 10 lipca 1919 roku (Ustawę o Reformie Rolnej).

W rozumieniu dalekowzrostych myśli Tadeusza Kościuszki, który wołał: „Naprzeciw kupie straconych już niewolników i postawmy masę potężną swobodnych mieszkańców, którzy o własne szczęście walczą”, uchwalili Sejm odrodzonej Ojczyzny, że „Ustrój rolny Rzeczypospolitej Polskiej oprócz się winien przedwzrostkiem na silnych, zdrowych i zdolnych do intensywniej produkcji gospodarstwach włościaniskich, opartych na zasadzie prywatnej własności różnego typu i wielkości”.

W ten sposób stałe się nasza reforma rolna rozwinięciem i uzupełnieniem dzieła Konstytucji 3-go Maja i Uniwersału Polanieckiego, gdyż te dwa akty zwołyli chłopca z poddaństwa i reforma zaś rolina 1919 roku zmierza do jaknajdalej idącego wyzwolenia pracy włościan, dając do stworzenia wśród nich samodzielnych gospodarzy, pracujących na swój i Ojczyznę pożytek.

Nabywcom działek gruntów, przeznaczonych na parcelację, mogą być w ustawie Sejmowej dn. 15 lipca 1920 r., oczywiście za wyjątkiem przestępstw, własności obywatela Państwa Polskiego, wykazując dostateczne przygotowanie zawodowe do prowadzenia samodzielnie gospodarstwa.

Pierwszeństwo w nabywaniu ziemi przysługujące będzie w następującym porządku różnym kategoriom kandydatów:

1) inwalidom armii polskiej i innym inwalidom wojskowym, zdającym do pracy na roli, oraz żołnierzom armii polskiej, zwłaszcza tym, którzy dłuższy czas w formacjach służyli i dobrowolnie do wojska polskiego wstąpili;

2) pracownikom rolnym, (służbie rolnej), bezrolnym i małorolnym, pozbawionym pracy przez parcelację, oraz właścicielom karłowatych gospodarstw, bezpodległo posiadających w parcelowanym folwarkach;

3) innym robotnikom rolnym, właścicielom karłowatych gospodarstw, a z posteród tychże przedwzrostkiem ukończonym uczniom szkół rolniczych.

Maksymalną wielkość parcel określona ta sama (Ustawa z dn. 15 lipca 1920 r. na 15 ha^{*)} dla 23 ha dla powiększonych gospodarstw małorolnych. Na ziemiach wschodnich oraz kresach zachodnich Rzeczypospolitej norma ta zostaje powiększona do 45 ha.

Na nabycie tych parcel udział będzie Państwo, dając ostatecznie amortyzacyjny kredyt za zabezpieczeniem hipotecznym.

Nadto tych inwalidów i żołnierzy, którzy pozbawieni są środków na odpłatne nabycie ziemnych w myśl tej Ustawy gospodarstw rolnych, a którzy walczą w szeregach armii polskiej szczególnie Państwo, w tymże celu, wnoszący Państwo w ziemię ze specjalnego, stworzonego na ten cel funduszu a na zagospodarowanie się udzieli im taniego i długoterminowego kredytu. O zabezpieczeniu hipotecznym tego kredytu Ustawa nie wspomina.

Uprzejmie prosimy powyższych Ustaw Sejmowych jest Ustawa z dn. 17 grudnia 1920 roku, określająca bliżej prawa do nabycia gruntu darmo i za pieniądze dla dzemobilizowanych, a zastępujących na polu walki żołnierzy.

Z powyższego widzimy, że nasza reforma rolna, dając pierw sznóstwo inwalidom i zastępującym w walce o wolność, że nasza reforma umożliwiła prawie i udostępnia finansowo każdemu zdolnemu do samodzielnej pracy na roli obywatelowi kraju wyzwolenia się ze wszelkiej pracy zależnej i założenie własnego gospodarstwa, gdzieby mógł ku własnemu i przyszłym pokoleniom pożytkować i pomnażać owoc swej pracy.

Tak się przedstawiały zasady reformy rolnej, uchwalonej przez Sejm dla całej Rzeczypospolitej Polskiej.

Hodowla truskawek.

Hodowla truskawek jest u nas po winach i w miastach za mało rozpowszechniona. Dalo się spotkać na rynkach naszych takie truskawki jak Sharpless, Laxton's, Noble i inne najlepsze handlowe odmiany, ale w znikomym ilościach. Byłoby jednak bardzo wskazane, abyśmy mogli możliwie dużo ich hodować, jak to robią zagranicą, gdzie nie tylko rolnicy są zawaleni truskawkami, lecz prócz tego każdy gospodarz ma i marmeladę i szklankę wina do stołu i nie potrzebuje tuć się jakąś wódką, która tak okropnie szkodzi zdrowiu. Kapitału na urządzenie plantacji truskawek potrzeba niewiele, a korzyść wielka. Nie przeszkodzi uprawę truskawek stołowych, o ile przynosić ich szeregowej kulturze, o której będę mówił niżej. Niektórzy zalecają w swoich pismach o hodowlę truskawek, by sadzić je tylko wiosną; — jestem ogromnym przeciwnikiem tego. Przedwzrostkiem pora wiosenna — jest to gorzej. Teraz powiem kilka słów o ogrodniku, powtórze gospodarz sadząc na wiosnę truskawki, owoców nie będzie miał, a sadząc w jesieni, na przyszłe lato ma prawie 1/2 urodzaju drugiego lata. Powszechnie już sadzenie truskawek na wiosnę jest dawno zarzucone.

Trudno bowiem w kulturze praktycznej już dawno wypróbowanej, tylko że jeszcze nie rozpowszechnionej.

Miejsce pod hodowlę truskawek wybiera się słoneczne i możliwie równe, może być i w półcieniu, tylko w tym wypadku będą więcej wodnistie i do transportu, za słabe. Co do gleby — nie są wymagające na piaskzystej glebie są nawet daleko smaczniejsze i aromatyczniejsze, spotrzebią tylko umiarkowanej wilgoci. Ziemię przed posadzeniem należy dobrze zagnosić i głęboko przekopać. Najlepszym nawozem jest krowiecniec. Truskawki należy sadzić w końcu lipca, przez sierpień i w pierwszych dniach września. Przed posadzeniem truskawek na stela miejsce należy rozsadzić na 2—3 tygodnie ich flance do szkółki t. j. na grzędzie, gdzie one muszą się wplur dwobien zakorzenieć, — zdajmowane bywien flance z wędrownymi dębymi korzeniami. Własne dlatego wplur trzeba je „spikować” t. j. przesać, aby dobrze zakorzenie się. Nie tak to wielka robota, a rezultat ogromny. Piko-wanie robić gesto: na 3—4 cele jedne roślinka od drugiej i obficie polewać. Niedopuszczalne jest polewanie truskawek wodą wprost ze studni; jeżeli bliźko niema sądzki lub jeziora, to należy na pompować ze studni wody do beczek i dopiero po 2—3 dniach można ją używać do polewania. Także w dzień słoneczny potrzeba trochę zacienić. Przez 2—3 tygodnie truskawki są już dobre do wysadzenia na stela miejsce. Przy posadzeniu należy korzonki trochę obciąć, maczać je w papce gliny

U nas w Litwie Środkowej obowiązuje zasady reformy rolnej, zbilżone w głównych punktach z uchwałą 3-lipnową Rzeczypospolitej. Ujęte zostały w Dekrecie № 39 Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej gen. Żeligowskiego, ogłoszonym w Wilnie dn. 11 grudnia 1920 roku.

Omówienie szczegółów i wykonania reformy rolnej w Wileńszczyźnie odkładamy z braku miejsca do następnego numeru naszego „Poradnika dla Rolników”.

J. G.

z krowiecnem i karze wysadzać w grunt. Przy takiej kulturze będziemy mieli dość obfity plon już na przyszłe lato. Sadzić truskawki należy w linjach oddalonych jedna od drugiej mniej więcej na łokieć, a w linjach sąsiednich w odległości jedna od drugiej o pół łokcia. Sadzimy tak jak zwykłą rozsądę (ręką jest najłatwiej), i starannie obkrywamy. Zakorzenie przy wyższych warunkach następuje prędzej, co można zauważyć po środkowych listkach, które początną rozwijać się po 2-3 tygodniach. Zwykle przed zimą potrzeba oczyścić z zielska i ziemię koło nich spulchnić. Wszystkie ukazujące się rozłogi (wasy) starannie przycinamy. O ile przez ten czas są jakieś susze, należy rośliny parę razy podlać. Na zimę powinniśmy truskawki wysłać starym dwuletnim nawozem, a jeżeli takowego niema, to liści — grubości na dwa cele.

Na wiosnę, kiedy ziemia obeschnie, oczyszczamy truskawki i ziemię między nimi przepokopujemy ostrobrze, by nie podrywał roślin. Radziłbym też nie odkładać aż do kwietnia truskawek wysłać ziemi między roślinami, im wcześniej wysłać ziemię, tem mniej będzie zarastała chwastami. Najlepiej wysłać ją listkami, które przetrzymają wilgoć, i jak powiedziano, nie dają rosnąć chwastom, a owoc będą zawsze czyste. Po skończeniu owocowania należy truskawki oczyścić i ziemię przepokopać; jednocześnie trzeba obciąć wasy, które tylko zaszczercają truskawczarnię i utrudniają przejście między linjami. Oczyszczenie takie powinno się odbyć ze dwa razy w ciągu lata. Rozłogi zostawiamy jedynie w tym wypadku, jeżeli potrzebna nam rozsada, rozłogi bowiem służą do rozmnażania truskawek. Nie warto truskawczarnię trzymać dłużej na tem samym miejscu jak 4 lata, bo po upływie 4 lat owoce drobnieją, dlatego też przystępujemy do odmładzania truskawczarni. Z odmian truskawek najwzniejsze są:

Laxton's Noble — owoc wielki, kulisty, bardzo wczesny, Sharpless — owulisty, stożkowaty, dojrzewający na tydzień wcześniej od poprzedniego.

Ze szkoldników najniebezpieczniejszy jest pędrak chrabruszka, który podryga korzenie truskawek. Jeżeli pędraki zaczęły się ukazywać, należy wziąć kurzu tytuńowego, ostrośnie posypać między roślinami i lekko przykryć listkami, to najłatwiej srodkiem od roznących pasyfoty. Proszek, czyli kurz tytuńowy można dostać w fabrykach tytuńowych.

O ile niepodobna jest wykonać sadzenie podczas lata, należy ziemię przygotować jesienią i wiosną zarząz po odmarznięciu ziemi wysadzać truskawki w grunt — nie będzie jednak w tym roku owoców. Wład. P.-I.

*) Wczesne organy wykonawcze administracji państwowej.

*) ha — hektar — cokolwiek mniej od dziesięciny.

Podsycające i podkarmianie pszczół.— Wrzesień.

Już w sierpniu powinieli być zapobiegliwi hodowca ulniez gniazd do pszczółom na zimę. Ma one się składać z 5 lub 6, a najwyżej 8 ramek czynno pszczelonej roboty. Zależy to od sily muchy danego ula. Miudu czystego powinniśmy zostawić w gnieździe 8 do 12 i 15 kg. *) (nieczyście nie bierzcie się w rachubę). Pół ramki miodu wazy 1 1/2 kg; nietriudu — więc obliczyć. W latach mokrych dajemy odpowiednia ilość przegotowanego lodowego syropu cukrzanego. Najlepszy do syropu cukier glosiwyty albo krystaliczny. Ponieważ teraz trudno dostać takiego cukru, to można zamienić go żółtym z „melasowym”. Nie żalujmy dać pszczółom teraz, póki ciepło, i nie przesłany cichy uli. Kto od 2 do 3 kg, dożyje mu ul do grudnia; kto da do 5 kg., mogą pszczoły dobiecować do początku marca. Na wiosnę w tym wypadku konieczne jest dalsze podkar-

*) 1 kg. — kilogram = 2 funtom i 14 lotów. (24,478).

Wystawa ogrodnicza.
Wydział ogrodnicy centr. tow. roln. przygotował na produkcję uli i wystawo owoców, warzyw i nesion, polozona z Jarmarkiem, odbędzie się w gmachu Centr. tow. roln. (Kopernika 30, I p., duża sala) od 25 września d. 8 października włącznie. Pp. producenci proszeni są o przysyłanie próbek przed wyżej oznaczonymi terminami. Blizszych informacji udziela Wydział ogrodnicy C. T. R. (Kopernika) 30) pokój Nr. 14 IV pietro.

O los zdemobilizowanych.

Redakcja nasza otrzymuje ciągle listy od zdemobilizowanych oficerów i żołnierzy, skarżących się na rząd i społeczeństwo, które, z chwilą gdy stali się niepotrzebni, wyrzuciło ich na bruk i zapominało o nich zupełnie. Nikt z nich nie chce ani prosić o jałmużnę lub wsparcie, wszyscy oni domagają się jedynie pracy i pracy tej znaleźć nie mogą. Sytuacja zdemobilizowanych wobec zbliżającej się zimy z dniami każdym pogorsza się i może w końcu doprowadzić do rozpaczli. Mamy nadzieję, iż rząd, pomimo kryzysu ekonomicznego, jaki państwo przeżywa, żywiąc zamiem się losom zdemobilizowanych i przejdzie, w końcu, do pięknych słów i obiecań do mniej pięknych ale pożytecznych czynów i dostarczy zdemobilizowanym pracy.
Nie należy zapominać, iż każdy bezrobotny jest materialem cennym i wystarczyć im, by wybudzi wielki pojar. Dla przykadu podajemy najbardziej typowy list zdemobilizowanego oficera-inwalidy i zaznaczamy, że do omówienia sprawy tej wrócimy w przyszłości.

Redakcja.

Niejednokrotnie prasa nasza poruszała sprawę zdemobilizowanych wojasków, lecz jak dotychczas bezskutecznie. A sprawa ta jest bardzo ważna i nie można nią przechodzić do porządku dziennego, zważywszy, że setki i tysiące zdemobilizowanych, pozostających na lasce i niełasciwość, skazane są wprost na śmierć głodową. Ujawnia się tu widoczna niechęć rządu i społeczeństwa w stosunku do tych, którzy jednak na pierwsze wzywianie tegoż rządu, stanęli liczenie do szarży by własnymi pierściami bronić zagrożonych oficera i żołnierzy.
Działaj zdemobilizowanemu żołnierzowi poszukajemy pracy, za-

Giełda zbożowa.
POZNAŃ, 9 września. — Loco Pozan za 100 kg., w ładunkach wagonowych, dostawa zaraz, ceny dla handlu hurtowego.
Żyto 6900, pszenica 9200 — 10400, jęczmień 5500 — 6000 [jeźmień browary 6600—7000, owies 6400, — 6800, mąka żytnia 70 proc. 9400 — 9600 bez worków, mąka pszenna 70 proc. 14000 — 14500 bez worków. Osy 7300 4600, osy pszenney 4600, rzepek 14000 — 15000, ziemniaki 1900 — 2000, rzepek 14000 — 15000. Uspobożenie statowa.
WARSZAWA. Notowania z dn. 6 b. m.
Pszentca wyborowa 10.600.
Otręby mieszane żyt. jez. i pszen. 3600.
Otręby żytnie 4523,
Otręby pszenne 4500,
Jęczmień 6900.
Owies 6500.
Za 100 kg. = 6 pudów.
Obroty średnie.
Targ na bydło.
POZNAŃ, 7 września. — Płaceno za 50 kg. żywej wagl.
Bydło rogaty I klasy 5200 — 5700, II klasy 4000 — 4800, cielęta I klasy 9000 — 9500, II klasy 7000—8000, świnię I klasy 17000—18000, II klasy 16000 — 16500, III klasy 14000 — 14500, owce I klasy 6500—7000, II klasy 5000—6000.
Przebieg targu bardzo ugodowy.

Rozwój masłań.
Jakie korzyści daje masłań, dane napowiadaniem świadka, dane następujące: W ziemni Masłań Jast 9 masłańi współdzielczych, które w roku zeszłym sprzedały masła za przeszło 13 milionów marek. Masłańia w Wstkwicach pow. Łęczyński sprzedała masła za przeszło 4 miliony marek. W ziemni masłańowej 7 takich współdzielczych osiągnęto za masła i masłańkę blisko 4.500.000 mk.

Korespondencje.

Polesie.
(Od korespond. „Słowa Wileńskie”).
Kraj owy należy do liczb tych, których los najwięcej bodaj ucierpił skutkiem działań wojennych, — daje się zauważyć wielkie zniszczenie i wydludnienie. Pozostała ludność rozwija swe życie zbytkiem tempem, nie przestając przytęgać się do dawnych zwyczajów i przyzwyczajeni. W ostatnich czasach antypolskie elementy staręły się wykorzystać walkę ziemian ze służbą folwarczną dla prowadzenia antypolskiej polityki, może znaleźć wśród tamtejszej ludności widzące pole rozwoju i poparcia. Byłoby raczej pożądana, by ziemianie zdobyli się na realny rozum, biorąc pod główną swą uwagę interes państwa Polskiego, a pod drugorzędny interes własnej kieszeni.
Wielu uciekinierów już powróciło, a wielu jeszcze i dziś powraca. Życie ich świeci najwyższą nadzieją.
Do tej biedy dotęczyła się inna, — pożar w m. Pińsku dnia 7 sierpnia b. r., który przyniósł nowy obrząd prawdziwego zniszczenia. Ludność miejska początkowo nie chciała brać udziału w gazecie i ognia, a patrola obywateli wróciła, sadząc, iż fala nieszczęścia go ominie, i z czasem spólnie prawie całej miasto (500 domów), składające się z lepszych murowanych budynków, a pozost-

wały niedzne chatki na przedmieściu. W akcji tłumienia pożaru brała udział miejska wojskowa i brzeska straż. Nie zważając na to, iż odbył z szybkim tempem zaczęły się rozszerzać, straż ogniowa i wojsko wydaloby niewątpliwie dodatkowe rezultaty, gdyby nie eksplozje naboł armatnich, granatów, które były skryte niemal w każdym domu.
Od wybuchów zostały rannych kilku żołnierzy, marynarzy i cywilnych, wobec tych wypadków wojsko i inne czynniki tłumiące pożar zostały wykazywać poprzednią energię i zapal w swej pracy, podlegając tylko tymczasowej porażce.
Pracownicy Jednostronne wybuchy pożary w pobliżskich wsiach m. Pińska.
Co posłużyło może powodem do ogłoszenia w mieście stan obłączenia przez władze wojskowe i cywilne, wprowadzając w życie przepisy stanu wojennego.
Orobki jednokrotne zostały in-tarnowane. J. Nasnowicz.

Przytęczył naszych prosimy o nadsyłanie nam korespondencji z życia prowincji.

KRONIKA SPORTOWA.
Kolo Sportowe D-wa W. L. Sr. Na pierwsze Walnem Zebraniu wybrano przewodniczącym Kolo powiatowego, przewodniczącym Kom. Rewizyjnej mjr. st. gen. Janickiego. Kolo posiada na poj. powiatowej, tenisowa, footballowa, tenisowa, wioskarska i szermierzka. Kolo jest członkiem W.K.S. Informacji o powiatowej i wioskarskiej wybranym został kpt. Stawiecka, footballowej por. Zbawiewcz, tenisowej por. Daniec, szermierzkiej mjr. Kuczyński.
Orobki lekkoatletyczne odbyły się w ogrodzie Botanicznym we wlotki i plaki od godz. 17 m. 33) do 19 pod kierunkiem kpt. Bolnowicza.
Lekcja szermierki już się rozpoczęła i odbywać się w ogrodzie Botanicznym co drugi dzień od godz. 18—19.
Informacji o powiatowej, tenisowi i wioskarski udziela przewodniczący sekcji.
Zapisy na członków Kola przyjmując sekretarz ppol. Spaltenstein — Oddz. I Sztabu W. L. sr.

Ważne dla rolników — członków Kółek Rolniczych.
Departament Rolnictwa i Lasów zarezerwowal dla mniejszej własności ziemskiej 2 wagony su-perfosfatu (holenderskiego), sprowadzonego przez Stowarzyszenie Rolniczo-Handlowe przy Wil. Towarzystwie Rolniczym w dn. 10. b. m. Podziel tego nawozu powierzone Związkiwoł Kółek Rolniczych ziem Wileńskich, Jagiellońskich 7 m. 1. Superfosfat będzie wydawany jako do gotówkę (za 6 pudów nawozu 5000 mk.) albo za zboże (za 6 pudów nawozu 4 pudy suchego i czystego żyta, dostawionego do składu Dep. Roln. i Lasów, Wielka Pohulanka 24), lub też na kredyty (za nawóz płaci się zbożem w ilości pud za pud do 1 sierpnia 1922 r.). — Rolniczy pola Wileńszczyny od wielu lat dobrze nieużywane, wymagają fosforu, za który w odpowiednich warunkach sownie zaplaca zwiększonym plonem zboża. Przygotowując dobre przyszłoroczne żniwa, nabycując w tym roku superfosfat, a placąc zań zbożem, przyczynicie się do zmniejszenia drożyzny, która u nas dosięga takich rozmiarów, jakich nie spotyka się w innych dzielnicach Polski.
Zw. K. R. z Wileńskij.

O urodzajach tegorocznych.
— Urodzaj żyt jest nadzwyczajny. Sa matki, które zbierają do 20 korcy żyta z 1 korcy zasianego. Zbiory jaryżny będą na ogół średnie, są zaś duże polacie kraju, w których jaryżny są znakomite. Cechy kresy i część Wschodnia Malopolski mają jaryżny świetne.

